

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

23. An si Ecclesia, vel Capella, ubi constitutum fuit Altare privilegiatum perpetuum, fuit dirupta, aut translata in alium locum per Episcopum, Indulgentia remaneat extincta? Et quid, si Ecclesia, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

& responsio fuit approbata à viris doctissimis, & maxime à P. Zanetto.] Hæc Pellizzarius, cuius sententiæ libenter adhareo.

RESOL. XXIII.

An si Ecclesia, vel Capella, vbi constitutum fuit Altare privilegiatum perpetuum, fuit dirupta, vel translata in alium locum per Episcopum, Indulgentia remaneat extincta?

Et quid, si Ecclesia, vel Capella paulatim esset destructa, & eadem paulatim constructa? Ex p. 9. u. 2. Ref. 17.

Sup. hoc inf. §. 1. AD hunc casum respondet Marcellus Vulpe in tract. 5. Ref. 22. & 23. num. 30. Sic itaque asserit: [Dubitatur, an Ecclesia, vel Capella, in qua fuit concessa aliqua Indulgentia perpetua, puta Altare privilegiatum pro liberandis animabus à Pœnis Purgatorij, si fuerit diruta, & translata in alium locum per Episcopum, an dicta Indulgentia sit extincta? Respondetur, quod hoc cœpiunt in Ecclesia nostra Cathedrali Montisplufij, in qua adest Capella Sanctissimi Corporis Christi; & in ea Altare privilegiatum pro liberandis animabus à Purgatorio, concessum à Gregorio XIII. anno Incarnationis Dominicæ 1579. Kalend. Maij, anno eius septimo, cumque Capella prædicta fuisset demolita per Episcopum, & inibi constructus Chorus Ecclesiæ, & præfata Capella translata in alium locum, & noua Capella ædificata, & erecta: dubitabatur, an dictum privilegium esset extinctum. Nonnulli dicebant non esse extinctum, per not. in cap. Pastoralis. 7. quest. 1. & per Gloss. in cap. Privilegium, de regul. iur. lib. 6. & per text. in cap. Et temporis, cum Gloss. in Verb. Vniuers. 16. quest. 1. Felino in cap. Dilecta, num. 97. de rescript. Alexandro in l. Inter alia, §. fin. & ibi Iason de verb. obligat. Ego verò contrarium dicebam, nempe, dictum privilegium esse extinctum, ex quo concessum rei, & extincta re, extinguitur privilegium ei concessum: & ita in terminis tenet S. Antoninus p. 1. tit. 10. §. 3. in fine, vbi dicit, quod Indulgentia concessa à Papa simpliciter alicui loco, semper durat, donec durat locus. Idem tenet Nauarr. in tract. de Indulgent. notab. 31. num. 27. Nec obstant in contrarium adducta: quia habent locum in privilegio personali, quod extinguitur cum persona, d. c. privilegium, de regul. iur. lib. 6. Tandem re delata ad Romanam Curiam fuit dictum: quod privilegium erat extinctum: & sic necesse fuit, supplicari de nouo, vt concederetur, prout fuit gratiosè concessum à Sanctissimo D. N. Paulo V. per Breue Sanctitatis suæ sub annulo Piscatoris, die 24. Aprilis, 1610. Pontificatus sui anno quinto.

Sup. hoc in Ref. 1. not. frateritate, cuius in fine §. 1. & in Ref. 3. ad lin. 6.

Veruntamen, si Ecclesia paulatim esset destructa, & eadem paulatim constructa, communiter tenent Doctores, quod retinet eandem Indulgentias, quas habebat; quia est eadem Ecclesia numero. Sed si Ecclesia est in totum destructa, & de nouo ædificata in eodem loco, vel in alium translata, cessant Indulgentiæ. Paludanus in 4. dist. 10. q. 4. num. 25.] Hucusque Vulpe. Vide etiam Præpositum in 3. part. q. 14. de Indulg. dub. 11. num. 97.

2. Sed non deseram hîc apponere verba Patris Quintana ducenas in Theolog. mor. tom. 1. tract. 6. Appendicis, dub. 3. num. 4. Sic asserentis: [Si contingat, quod destruat omnino Altare in Ecclesia, aliòve loco erectum; qui locum, vbi erat, visitaret non lucraretur Indulgentias concessas visitantibus Altare: quia iam tale non est: lucraretur verò concessas visitantibus Ecclesias, si locus, vbi Altare fuit, est Ecclesia. Si autem Altare, vel templum, quod paulatim destruitur, & paulatim reædificatur, aliquis visitet, lucrabitur In-

dulgentias: quia idem Altare, & templum perseverat censentur, vt docent Corduba, Nugnus, Svarius, & Pinellus, quos citat, ac sequitur Bonac. de Indulg. disput. 6. quest. 1. punct. 8. num. 4. addens cum aliis etiam perseverare Indulgentias, si Ecclesia destruitur, (non autoritate Superioris, sed aliqua alia ex causa,) & in eodem loco alia ædificetur; vel si ad alium locum transferatur, dummodo ipsi templo, ratione sui, concessa sit Indulgentia.] Ita ille. Ex quibus apparet responsio ad quæsitum in titulo resolutionis positum. Dicendum etiam est, quod facta semel electione Altaris privilegiati, non potest amplius mutari locus, vt ex Abbate, & Nauarro docet Lauorius de Indulg. p. 2. c. 30. num. 112.

RESOL. XXIV.

An si transferatur Altare privilegiatum de loco ad locum adhuc duret Indulgentia?

Et quemam fræctio Altaris privilegiati, seu Indulgentia plenaria prædicti Altaris sit necessaria ad id, vt consecrationem, & consequenter Indulgentiam amittat?

Et multæ distinctiones adducuntur in textu huius Resolutionis pro prædictis casibus.

Et tandem queritur, an si quis in Altari, quod vel nunquam habuit, vel amisit consecrationem celebrat bona fide, vel etiam mala fide, Altare illud non indigeat alia consecratione, & an peccaverit, qui in illo celebravit Sacrum mala fide? Ex p. 11. tract. 8. & Misc. 8. Refol. 8.

§. 1. DE hoc casu interrogatus à piis, & Reuerentissimis Dis Sacerdotibus Ecclesiæ Diui Hieronymi huius Urbis, adduxi doctrinam Dicastilli de Sacram. tom. 2. tract. 9. dist. 1. dub. 7. n. 120. vbi sic asserit. Hæc doctrina aliqua ratione potest applicari indulgentiis concessis altaribus, imaginibus; granis, cereis benedictis, & similibus, de quibus etiam dubitari potest, an aliquando mutatione, fractione, aut alia simili ratione perdant privilegium? & quidem quoad mutationem attinet, locum habere potest in Altari, an scilicet Altari mutato cui concessa erat indulgentia, etiam cum illo indulgentia mutetur? In quo, quamvis non meminerim me legisse speciatim aliquid decisum ab Auctoribus, ferè eodem modo philosophandum puto, atque de mutatione Ecclesiæ. Vnde si indulgentia concessa sit primario; & per se alicui capellæ Ecclesiæ visitantibus Altare illius, omnino verum puto indulgentiam perseverare, etiam si mutetur Altare; quia loco, in quo est Altare, potius, quam altari ipsi concessa est. Si verò Indulgentia concessa sit ipsi Altari potest sub variis rationibus concedi; nam, vel conceditur propter consecrationem specialem in gratiam consecrantis vel curantis illud consecrati, vel conceditur ab ipso consecrante, itavt ea gratia seu concessio respiciat consecrationem; & ratione consecrationis fiat; tunc sanè sic amoto, fracto, vel mutato Altari; vt omnino consecratio cesset, cessat etiam indulgentia, quæ in illa consecratione fundata erat, sicut cessat indulgentia fundata in consecratione Ecclesiæ, si illa desinat esse consecrata. Si verò Indulgentia concessa fuit Altari ratione alicuius deuotæ Imaginis in ipso existentis, itavt secundum moralem æstimationem ipsi potius imagini concessa censentur, etiam si Altare mutetur de loco in locum cum sua imagine, manet illi indulgentia, quia semper manet imago. Vt terius si Altari concessa sit indulgentia in reuerentiam alicuius Sancti, vel Mysterij, in cuius honorem dedicatum fuit, & legitima auctoritate huiusmodi Altare de loco in locum transferatur, itavt censentur idem